

Marenberški sokolski dom pod streho

Nekaj opominov na izčetek načrtno obnove za ta dom
in državno moci

Kranj, 24. oktober
V Marenbergu so takoj po prečrku leta 1919 ustanovili sokolsko društvo. Ni je bilo več radi, da imajo in radi eksplorantisti v poslovnih skoličin kraj, eno najbolj eksplorantisti slovenskih društv v vasi Sloveniji. To društvo je zbralo ped svetje okrilje vse načrtno zavedenje — jugoslovansko misleče idealiste, katerim je bil ideal nova državna tvorba, svoboda, emankest v državu, za katere so se boriči junaki stiri leta na kraljevih poljanah. To društvo, ki je bilo zaradi svoje stroge načionalne usmerjenosti, predmet hudičev napadov tujih renegatov, je bilo steber jugoslovenskega nacionalizma ob severni meji. Razvijalo se je zelo lepo in je v svojimi telovadnimi in gledališkimi prireditvami pritegnil tudi sirske slobje, ki so bolj sklepno gledali na razvoj in delo novega društva, o katerem prej niso vedeli ničesar.

Društvo ni imelo ničesar. Končno se mu je posrečilo skleniti pogodbo z gostilnjem Brudermonom v Marenbergu, ki je dal Sokolu na razpolago svojo dvorano, kjer si je postavil oder in je bilo delo oblaščeno. Kmalu si je društvo tudi toliko finančno opomoglo in si nabavilo za cerkvijo, na enem izmed najlepših prostorov v trgu, stolnico, kjer bi se naj postavil Sokolski dom.

Razvoj in dvig Sokola v Marenbergu pa ni bil po volji nekaterim prenapetim renegatov, ki so kot protutež Sokolu ustavili dvoje drustev. Zaradi prekorakenega dejstva so oblasti obe društvi razpustile.

Sokol pa je klub hudemu pritisku upovedal in se razvijal ter pridobil na ugled.

V tej borbi je Sokol vedno izsel kot zmagovalec, in si je pridobil širok krog prijateljev in simpatizerjev.

Kljub temu, da je že imelo stolnico, društvo ni moglo zaradi finančnih težav prideti z gradnjo prepotrebnega sokolskega doma, na drugi strani pa tudi ni bilo onega moža, ki bi se ojunacil in bi pridel z velikopotezno nabiralo akcijo. Delo se je vedno odlagalo in odlagalo, a pri tem so bile potrebe društva vedno večje. Naročel je inventar, telovadnica v soli ni več odgovarjala potrebam itd. Društvo je bilo v nekem mirzilnem stanju, vse je bilo nadvušeno za gradnjo sokolskega doma, o katerem se je vedno govorilo in je bil predmet razprav vseh odborovih sej in občnih zborov.

V takem mrlzilnem stanju je zajela to obmejno društvo l. 1934 usodna marsejska tragedija, ki nam je iztrgala začetnika Sokola Vitezkega kralja Aleksandra I. Zedintelja. To je bil najhujši udarec za Sokola, posebno pa še za marenberško obmejno društvo. Prestol je zasedel mladi kralj Peter II. in Savez SKJ je v znak ljubezni do mladega vladarja in prvega sta rešine SKJ razpisal znano sokolsko Petovo pettetko. V tem času naj bi vse sokolske edinice pospešile svoje delo, da dajo v dar mlademu kralju ob njegovem položnosti v celoti sokolskemu delu v kraljevinu.

Sedaj je tudi Sokol Marenberg-Vuhred, kateremu je starostoval znani vuhaški narodnjak br. Peter Mravljak pridel na podobu pr. podstaroste, učitelja Tercaka Stana, energično akcijo za gradnjo Sokolskega doma. V decembetu 1934 se je ustavil poseben »Narodnoobrambeni odbor«, ki si je nadel nalogo zbrati čim več prispevkov za sokolski dom, ki se bo imenoval »Sokolski dom Vitezkega kralja Aleksandra I. Zedintelja« in bo žarišče prosvete, stebri jugoslovenskega, nacionalizma in narodnega edinstva ter bo nudil storitev vsem narodnim društvom, ki bodo zvesti in dosledno izpolnjevali zadnjo, veliko oporočno našega nesmrtnega vladarja »Cuvajte Jugoslavijo!«. Poleg te naloge si je odbor še nadel drugo važno nalogu, ki je baš tu ob meji zelo važna in to: Ču-

vaj, da je načrtna obnova in obnovitev pred tem in tuji vplivom. S temi edinimi težavami se je obrambni odbor, ki je bil v njem steklosti br. Peter Miravljak iz Vuhaške, predsednik acitelj Antek Stane iz Marenberga, tamjan učitelj Kolek Vilko in sv. Tren Kraljev, Magajnik vona nemške unije v Marenbergu, Kacnik Šmid in gostilnica na »mostu« Osej Janko, stonil pre občni zbor l. 1935 in dobil si tokotoprečna pooblastila za aktijo za gradnjo novega doma. Članstvo je na občenem zboru januarja l. 1935 z velikim veseljem sprejelo vest, da se je zadeva gradnje doma premaknila z mrtve tocke.

S temi pooblastili se je obrambni odbor z vso vnenom lotil dela in pridel zbirati prispevke. Odziv je bil neverjetno velik in je odbor nabral med članstvom in med prijatelji v Marenbergu in Vuhašku v kratki dobi treh mesecov okrog 90.000 din. Pri tem moram omeniti, da sta znameniti vuhaški narodni društini Maravljkova in Pahernika darovali znatne zneske in si tako postavili trajen spomenik v zgodovini marenberškega sokolstva. Levji del žrtve pa je doprinieslo marenberško uradništvo, ki je kljub temu, da so mu bile v tem času zmazane plače, ostalo znatne vste v jih darovalo Sokolu. Obrazni odbor, ki je delal s polno pravilnostjo, je razpredel akcijo po vsej Sloveniji in dalje po vsej državi.

Pokroviteljstvo nad domom so prevzeli, da s tem poudarjajo, kako velike važnosti bo za našo mejo, najuglednejši takratni predstavniki javnega in političnega življenja in sicer: minister za socialno politiko dr. Drago Marušič, podobar dr. Otmar Pirkmajer, predsednica ženskih društev Marija Maistrova, župni starosta dr. Milan Goršek, župan Maribora dr. Franjo Lipold, prvomestnik CMD inž. J. Madkovšek, predsednik NO dr. Ivan Jancic, ravnatelj celjske gimnazije Franjo Mravljak, bivši narodni poslanec: inž. Franjo Pahternik, Anton Krejči, Karol Gajšek, Ivan Prekoršek in Vekoslav Spindler.

Tako je obrambni odbor zbiral prispevke dobré leto dni in nabral okrog 110.000 din, vsoto, ki je bila osnova za novi dom. Iz raznih vzrokov se je gradnja doma začelek do l. 1938 in je danes pod streho, tako da marenberški Sokoli s ponosom zrno na reprezentativno stavbo, ki bo laris v diku ne samo Marenberga, temveč vse Slovenije.

Od prvega, takrat zelo agilnega obrambnega odbora, ki je prav za prav prebil led za novi sokolski dom v Marenbergu, sta ostala tam le br. Janko Cizek, ki je pri gradnji dokazal veliko ljubezen do doma in Sokola ter je delal tako, kakor je delal v prvem odboru, ter br. Peter Mravljak. Vsii drugi pa so odsli iz Marenberga. Brat Rado Kandrič nas je zapustil za vedno in je pokopan v Mariboru. Slava njenemu spomini! Predsednik in tajnik prvega obrambnega odbora sta premeščena, in sicer br. Tertak v Selincu ob Dravi, br. Kolar pa v Krizevci pri Ljutomeru. Venadar so se našli in prisi bratje, ki so započeto delo prvega obrambnega odbora skupno z br. Cizejem nadaljevali in dovršili. Br. Mravljak pa je postal novi predsednik razširjenega obrambnega odbora.

Marenberški Sokol pa bo vendar imel svoj dom, svojo streho, klub temu, da se je toliko prerovalo, da do doma ne bo nikoli prisko. S tem, da je dom danes že pod streho se bodo pač morali spriznjati tudi vse oni, ki so to delo ali zavirali, ali pa onemogočali. Do konca sokolskega pettetke bo dom popolnoma gotov ter bo dobil ime po nesmrtnem Sokolu, ki je z metem zarisal meje naše nove svobodne domovine, po Vitezkem kralju Aleksandru I. Zedintelju, obenem pa bo lep člen v verigi darov našemu mlademu vladarju in starosti Sokola kraljevine Jugoslavije, kralju Petru II. Vilko Kolar

Ignacij Založnik na zadnji poti

Pogreb je pokazal, kaj je bil pokojni vsemu obmejnemu obrtništvu

vse, kar je storil za dobrobo našega obrtništva in ga bo ohranilo v trajnem, svetlem spomini. G. Miha Vahtar je spregovoril priršne poslovilne besede v imenu obrtništva Mariborske in okolice. Prostovljal je pokojnega Naceta Založnika, ki je vodil obrtništvo, ki hoče, da bo Založnikov duh trajno žive v njegovih vrstah. V imenu »Ognja« pa se je poslovil v dalsih izvajanjih od pokojnega Ignacija Založnika predsednik dr. A. Reisman. Omemjan je, kako je bil Nace Založnik ve v svojih mladih letih borben in vzorno pozdravljena, kako je pridel s svojim vztrajnim delom v Slovenski Bistrici, kjer je delo nadaljeval, pozneje v Celju in končno v Mariboru. Tukaj je posvetil vse svoje očlane organizatoriče in propagandne sposobnosti obrtništvu in delavnici, gospodarsko in socialno spletke in slojem, ki potrebujejo pomoci in podporo. Nace Založnik je od zore do mirata delal brez prestanka in brez odmorja. Pozno no je delal v svoji pisarni in nadaljeval svoje delo doma, kjer je pa trdi moč delal in vztrajnosti z redko ljubezijo in neznotjo misil na dobrobit svoje žene in svojih treh otrok. Bil je odločen pristaš demokratične misli, ki jo je izpovedoval do zadnjega. Bil pa je tudi zvest svetu svetega naroda. Kti mu je služil s sinovsko vdomnostjo in zvestobo. Obrtništvo je doživel ob njegovem smrti brdo, izgubo in načrta, kjer je velika vrzel, ki jo bo težko napomiti.

Ob sviranju žalostnega se je razvilo izredno mrtvačne k avtomobilu. Ki je stal pred pokopališčem, veličasten žalni sprevec, v katerem se je uvrstili zastopniki vseh poklicev in strok. Ganljiv je bil prizor ob pogledu na globoko užaljenoceno vedovo in pokojnikove otroke. Šalva, časte čete in presulinjivi kritki so bili zadnje slovo od vseravnega moža, marljivega delavca in gorečega narodnjaka, čigar nemške ostanki so položili v avtomobil, ki je nezobodno Naceta Založnika odpeljal v Gradič, kjer je bil v tem času kremirajoč uprejeten.

Cestni slava delu temenju Naceta Založnika.

Mariborski židje

V Mariboru in v bližnjem okolju je bilo dovolj židov, ki je bilo okrog 100 židov. Pretekla nedelja židov je prepelja v Maribor po vsem zlasti v svetu in velikim razmahom živilske industrije. Pred večino je bilo v Mariboru komaj židov, da bi jih lahko prepletal na dve dve roki, nujno pa marenberški židovi svoje sinove, temveč živijo v utrjenem živilskem, pogledu pod murskosebeni obzračni čakovički rabiniti.

Nedavni dogodek v svetu pa ne imel svoj odprtih tudi med marenberškim židom, ki zavzemajo vodilna mesta v pretežnem delu marenberške živilske industrije. Židovi židov v Mariboru se je nekoliko povzdalo z novim, dotokom iz sosedine. Istočasno pa so Mariborčani opazili, kako si marenberški židovi prizadevajo pridobiti načelni živilske in marenberško občanstvo. Četudi bilo v Mariboru že dolgo vrsto let, v zadnjem času pa zanimalo Mariborčane nov značilen pojav. Opero se namreč, da so nekateri marenberški židovi vodne prekrstite in privzele nove prizime v duhu našega jezika. Prekrstili so se starši in otroci. Ta pojav zbuja v Mariboru mnogo komentarjev. Cuje se, da do temu zgodil nekateri tukajšnji židovska rodilnina sledili se drugi.

Dva nevarna tatova pod ključem

V Mariboru smo v zadnjem desetletju precej tatin koles. Oblastom se je vsakokrat posrečilo izslediti tato koles. Ki so sprito občutne kazni potem opustili svoje tatinke posle. V zadnjih treh štirih letih pa ga hi v Mariboru ali v bližnji okolici dne, da bi ne bilo dveh, treh tatin koles. Prislo je že tako dalet, da ni nobenega kolo več parno pred tatovi.

Po arretaciji nevarnih vložilcev Adolfa Pinterja in Bruna Gajska iz Device Marije v Brezju pa se zdi, da je marenberška policija prijela dva zvelička. Ob sta tajera spondeležno in krivido pri raznih vložilih in sta priznala le tatinke perila v Delavski ulici in pa v železničarski koloniji, na njunem domu pa so poleg raznega blaga in perila odreči tudi pravato zalogu raznega orodja, predvsem mazarskega, in delov koles. Pri zaslužanju nista mogla pojasnit, kje sta dobila dele koles. Policia pa domneva, da sta razdrala ukraden kolesa in sestavljala nova kolesa iz raznih delov, da lastniki ne bi

Mariborske in okoliške novice

— Tržne cene na mariborskem trgu. Zelenjava: Krompir merica 5 do 6 din., cebula kg 3 do 4, česen 4 do 7, zelje komad 0.50 do 3, kislo zelje kg 3 din., kisla paprika 1 din., kumarice komad 0.50 do 1, zeleni paprika 8 do 15 komadov za 1 din, karfajola komad 1 do 7, ohrov kom. 0.50 do 2, hrn, kg 8 do 9, buče, kom. 0.50 do 2, paradižnik kg 4 do 5, glavnata solata kom. 0.50 do 1.50, endivija 0.25 do 1, koleraba 2 do 3 kom. za 1 din, grah luščen, liter 5 do 7.50, redvka 2 do 3 kom. za 1 din. Sadje: Jabolka kg 2 do 6, hruške 5 do 8, suhe slive 12, breskev 8, grozdje 3 do 8, orehi cele 10, orehi luščeni 32, koštanj kg 3 do 4, liter 1.50 do 2.50, koštanj pečen liter 6 din. Žito: Pšenica liter 1.50 do 1.75 din, rž 1.50, ječmen 1.50 korusa 1.25 do 1.50, oves 1, proso 1.50, ajda 1.25, žitlo 2 do 3 din. Morske ribe od 13 do 34 din. na kg. Mlečni izdelki: Smetana liter 10 din, mleko 1.50 do 2, surovo maslo kg 24, čajno maslo 28 do 32, domaći sir 10, jajca komad 0.70 do 1.25. Perutnina: Kokoši komad 18 do 25, piščanci par 18 do 50, gosi kom. 30 do 40, purani 30 do 50, gosi 14 do 18, domaći zajci 5 do 40. Meso: Svinjsko meso s kostmi kg 13 do 14 din, svinjsko meso izluženo 13 do 15, ribe 15 do 17, zajec 13 do 17, salo 15 do 16, slanina 14 do 15, pljuča 7 do 8, jetra 8 do 10, rebra 10 do 12, svinjska glava 7 do 8, ledvice komad 2 do 3, svinjske noge komad 1 do 2 din.

— Tudi o Studijski knjižnici bo v smislu znanega načrta, o katerem smo svoječasno poročali, razpravljal mestni svet na svoji juristični seji. Velika kazinska dvoraná se bo dodelila Studijski knjižnici, ki je pokazala v zadnjih letih izreden razmah in razvoj. Razen tega pa do določi Studijska knjižnica tudi sosedno gledališko plesno sodo, dočim bodo gledališču kot kompenzacijo nadzidali nadstropje na pritličnem upravnem poslopju v Slovenski ulici.

— Sunljivi predmeti. Brivski mojster Vladimir Sever iz Studenc je naznal policiji, da mu je v nedeljo zvečer izročila nekaj neznanja ženska na Kralja Petra trgu žensko mrežasto torbo z dvema zavitkom in dežnikom ter ga naprosila, da ji to shraní, dokler se ne vrne. Ker pa ženske le ni bilo nazaj, je Sever oddal te predmete policiji. V torbi so bile razne oblike, perlo, nogavice in drugo. Koba izvira najbrž iz tatoline.

— Kolesar je podrl zasebno Katarino Rusovo iz Magdalenske ulice v trenutku, ko je hotela prekoračiti cesto na vogalu Magdalenske in Poljske ulice. Severjeva je zadobila lažje poškodbe po nogah in rokah.

— Drva je kraljev trgovski potnik Jože R. iz Jezdarske ulice. Soseda ga je pri nabiranju drv v košaro zasačila in prepolnil predstnik Jernej Golčar, ki se je najprej spomnil blagopokojnega zadružnega nadzornika Ignacija Založnika, ki si je pridobil nevenljive zasluge za obmejno obrtništvo. Zadruženje sodarskih mojstrov, zadržuje 80 mojstrov, ki zaposlujejo komad 11 pomočnikov in 7 vajencev. Tajniško poročilo je podal g. Jernej Kosar, blagajniško pa g. Franjo Hočevar. Na obnoven zboru so razpravljali zlasti o šušmarstvu, ki povzroča vredno razdrobljenje in nezadružljivo izvajanje.

— Usodo trčenje dveh kolesarjev. V nedeljo okrog šestih zvečer se je vozil na svojem kolesu proti teženskemu postajališču kretnikom Romu Franc iz Nove vasi. V bližnjem vodovodu mu je prizvilo nasproti drugi kolesar, ki se je z vso silo zaletel vanj in ga obležal težko poškodovan na glavo. Reševalci so ga odpremili v bolničko. Romu je bil namenjen v službo na postajo Pragersko, pa ga je med potjo zadela nešreka.

— Umetnostni teden — preložen. Zaradi nepredvidenih volitev je odbor Umetnostnega kluba preložil v Mariboru soferški društvo, in sicer na pobudo ljubljanskega soferškega društva »Volan«. Ta soferška organizacija pa ni v nikakšni zvezi s soferškim odsekom Narodne strokovne zveze Maribor, ki pripravlja svoje lastne kolesarske dirke.

— Mariborsko kulturno živiljenje. Ob 70 letnici zvezne organizacije grafikov in 10 letnici pevskoga društva »Grafike« v Mariboru bo 29. t. m. ob 20. v Kazini jubilejni večer, na katerem nastopajo pevski društvo »Grafike« iz Ljubljane, salonski orkester »Grafike« iz Ljubljane in pevsko društvo »Grafika« v Mariboru.

— Težak leten zabor je padel z vozo na nego hlapca Franca Kožuha na Alešandrovi cesti tik pred franciškanskim cerkvijo in mu jo strli. Reševalci so ga prepeljali v bolničko.

— Kolesa kraljevo. Posetnica Ana Šemberič iz Betinske ulice je pustila na dvojnično svoje kolo znamke »Rombler« evid. št. 2-22010, ki ji ga je nekdo odpeljal.